

Nr 103.

Av herr **Anderson, Axel Ivar, m. fl.**, om visst tillägg till § 3 i reglementariska föreskrifter för riksdagen m. m.

Det i mars 1944 avlämnade sakkunnigbetänkandet angående revision av riksdagens arbetsformer (SOU 1944: 8) upptog, förutom en del förslag, som för sitt genomförande kräva grundlagsändringar, också en del reformer, som kunna förverkligas genom omedelbara beslut av riksdagen. Riksdagen har emellertid icke blivit i tillfälle att yttra sig om dem. Var för sig äro de åsyftade förslagen och rekommendationerna föga genomgripande, men tillsammans skulle de, om de vunne riksdagens bifall, bidra till den önskade rationaliseringen av riksdagsarbetet. Det gäller vissa anordningar beträffande riksdagsarbetets ledning, tiden för kamrarnas plena, utskottsarbetets organisation och avlämnandet av svaren på interpellationer och enkla frågor.

Då det synes oss vara angeläget, att de sålunda anvisade utvägarna att utan större omgång effektivisera riksdagens arbete snarast möjligt anlitas, ha vi ansett oss böra motionsledes bereda riksdagen tillfälle att pröva och fatta beslut om de huvudsakliga av de ifrågakvarande förslagen.

Tredje paragrafen i reglementariska föreskrifter för riksdagen bör, i enlighet med de sakkunnigas förslag, kompletteras med stadgande om att talmännen för riksdagsarbetets allmänna planläggning och ledning skola den 1 och 15 i varje månad från utskottens ordförande få skriftliga uppgifter, som angiva slutbehandlade ärenden, ärenden under behandling och de ärenden, som under den närmaste tiden äro avsedda att upptagas. Till detta stadgande fogade de sakkunniga en rekommendation om att den förstärkta talmanskonferensen i större utsträckning än hittills borde sammanträda i arbetsplanerande syfte. Avsikten med det föreslagna stadgandet är att giva talmanskonferensen möjligheter att bättre än nu fylla sina uppgifter som arbetsledande organ.

Riksdagen bör såsom ett önskemål uttala, att kamrarnas plena såvitt möjligt utsättas till eftermiddagarna med början exempelvis kl. 14. Härigenom skulle förmiddagarna i ökad utsträckning frigöras för utskottens sammanträden. Arbetsplena, som inte onödigtvis böra göras långa och trötta, borde under större delen av riksdagen hållas onsdagar och fredagar samt blott vid riksdagens slut och eljest vid behov även lördagar. Som regel bör vidare gälla, att ingen inväljes i presidiet för ett särskilt utskott, som redan tillhör presidiet för ständigt utskott.

Beträffande de tillfälliga utskotten synes det vara möjligt att begränsa det

inom dessa utskott tillämpade remissförfarandet. Uppllysningar böra i en del fall kunna införskaffas genom muntliga föredragningar inför utskotten av tillkallade sakkunniga. Tiden för replik bör även i första kammaren utsträckas till tre minuter.

Med hänvisning till vad som sålunda har anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta den ändringen i reglementariska föreskrifter för riksdagen, att i § 3, vilken handlar om skyndsamt och planmässighet i riksdagsarbetet, som ett nytt, andra stycke insättes: »För detta ändamål skola utskottens ordförande den 1 och 15 i varje månad till talmännen avlämna skriftliga redogörelser för arbetet i utskotten, angivande slutbehandlade ärenden, ärenden under behandling och ärenden, som under den närmaste tiden äro avsedda att upptagas»; samt

att riksdagen måtte besluta uttala de önskemål och rekommendationer angående tiden för kamrarnas plena, utskottsarbetsorganisation och avlämnandet av svaren på interpellationer och enkla frågor, som ha omnämnts i denna motion.

Stockholm den 22 januari 1946.

Ivar Anderson.

J. B. Johansson.

K. G. Ewerlöf.
